HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פטור. מלשלם לבעליו שכרו: **שלח בשעת מלאכה.** בשעה [שמינו רגילין לעשות מלאכה או שמין עכשיו לבעליו מלאכה לעשות דזה נהנה וזה אין מין חסר הוא ופטור: **דשלחו ליה רבו לאחר חבירו.** ומוקמינן לה בפ״ב (דף כח.) בשלחו ללוות לו מעות לגרגר: **ניחא מיפטר יציב.** זה הדר בתוכה ההנהו לבית זה שהוא מיושב בדיורין: **יציב.** אין חרב לפי שהדר בתוכה טס ומשפין סדקיה תמיד: **ושחיף יוקם שער.** שד הוא ושמו שחיף מכתת שערים וכותלי בית שמין מדם דר בתוכה: **דלא נפקרי.** שלא ילמד דרכי הגנבלה: **פחתה.** שם נשברה או נתקלקלה ודמי פחתה: יתירין על שכרה נוטל דמי פחתה: **עדיד לגגרא.** מסתמא כי נחית לה לדעתא לגגרא נחית הלכך לאו בתורת גזלן דיינינן ליה ונותן שכרה על כרחו שם רבין הן על דמי פחתה: **הא דלא עדיד לגגרא.** לא יציב ליה שלא פחתה: **נחת לה לדעתא לגגרא.** רשה שכרה נוטל ושם פחתה יתר על שכרה נוטל דמי פחתה דסח ע״כ שקלה וגזל הוא: **נחית לה לדעתא דגולנותא.** אפי׳ שכרה גדול מפחתה לא יציב שלא פחתה לכל הגזלנין משלמין כשעת הגזלה: **פסלתו מלכות.** המלך לוה שלא יצא לו במדינה זו ולא במדינה אחרת: **ליינו נסדק.** לכיון שלא נסדק לגמרי היזק גמור הוא ומשלם כשעת הגזלה: **שלח ליכי דמי נפסל.** דקתני מתניתין הרי שלך לפניך: **כגון שפסלתו מדינה זו.** בני מדינה פסלוהו מעלמן: **ויולא במדינה אחרת.** שיכול לומר לו לך להוליכו שם: **פרומה לא מינכר היזקא.** לא נשתנה מראיתה משלר חטים: **הכא מינכרא היזקא.** שמין לורה זו דומה לגורה של כל היולאים עכשיו וכשגזלה הימנו היו כל לורות המדינות שוות לה: **המלוה את חבירו.** שוס פרגמטיא: **על המטבע.** שקלן לו מעות: נותן

ומי אמר רב עבדא כמקרקעי דמי **והאמר רב דניאל** בר רב קטינא **בר'.** ושם היה כמקרקעי דמי לפי׳ נחת ליה בתורת גזלנות לא נפק מרשותיה דמריה לחוי כקרקע לתין גגזלת ומשלם לגגרת היכא דקאי לגגרת כמו ספינה דלקמן היכא דלא נחת ליה לגגרת:

הלוהו ודר **בחצירו.** כולה סוגיא דהכא כלישנא קמא דלעיל נקט (ג״מ דף סד: ושם) ל״ע היאך הלוה מותר לעשות שוס טובה למלוה לפי׳ דכריס שהיה עושה לו בלא הלוואה ואפילו דכריס שאין רגילות ליטול מהן שכר יהא אסור דומיא דאחר דלא קיימא לגגרא וכ״ש דכריס שאין רגילות להשאיל בחנם כגון להשאיל סוסו שיהא לאסור לפי׳ הוא כ״כ מוהבו שבלאו הכי היה משאילו ומ״ש ול״ל דדוקא מילי דפרסיסי ותוושא טובא כגון לדוך בחצירו ולתקוף בעבדו אבל להשאיל לו כליו או לפי׳ סוסו היכן דבלאו הכי משאילו מותר ודיקא נמי דנקט בחמנ׳ חצירו ולא נקט לא יאכיל לו כליו או בהמתו בפחות ועוד שמא י״ל דכל היכא דקודם הלוואה היו מוכנים זה לא זה שהיו משאילין חנר זה לזה אם היו לריכין מותר להשאיל אף לאחר הלוואה ומתני׳ דאחזו נאך (שם) בפחת בני אדם שאין רגילות שיהא עושה לזה הלוואה כדי שלא יהא לאחר הלוואה דומיא דהקדמת שלוס שאין אחור אחר לגא שהוא היה רגיל להקדים לו מקודם לכן ומיהו אפילו הבי שהיה משאילו בלאו הכי נגון דאחר דלא קיימא לגגרא אם נכנס אצל מלעתו אבל לא היה חייב לעת לו שכר כדאמעמע הכא ולפי זה היה לאחזו נאך (שם) חייבי דוקא בחאר דקיימא לגגרא להפס חייבי מלעתו דכדקאמר לא ישכור היאנו בפחות אבל בלא קיימא לגגרא היה מותר כיון דבדשותו נכנס וגם בלא הלוואה היה מניח לו לדור בחנם והאי דקאמר התם עלה למילתא דהכא אלא ר״ת חנר תניא ומשני אהו דתניא ר״ת חנר דקיימא לגגרא כו׳ קאי ל״ל לא נעי למימר קאי ל״ל דאפילו חייבי אפילו בדלא קיימא לגגרא דאפילו חייבי מלעתו בלא הלוואה היה מותר כיון דבדשותו נכנס וגם בלא הלוואה היה מניח לו לדור בחנם והאי דקאמר התם עלה למילתא דהכא אלא ר״ת חנר תניא ומשני אהו דתניא ר״ת חנר דקיימא לגגרא כו׳ קאי ל״ל לא נעי למימר קאי ל״ל